

Ústavní stížnost k nemovitostem v Ohradní 65

Harvardský dividendový investiční fond, a.s., později sloučený do Harvardského průmyslového holdingu, a.s. (HPH) uzavřel v zastoupení JUDr. Kralíkové dne 22.12.1995 kupní smlouvu na prodej nemovitostí v Ohradní 65, Praha 4 se společností Victoria Security Printing, a.s. (VSP), založenou V. Koženým. Kupní cena měla být uhrazena do 7 let od uzavření této smlouvy ! Protože tato kupní cena uhrazena nebyla, podal likvidátor HPH dne 3.11.2004 u Obvodního soudu pro Prahu 4 žalobu na určení vlastnictví k předmětným nemovitostem. Prvostupňový soud zprvu dne 26.9.2008 tuto žalobu zamítl. Odvolací Městský soud v Praze dne 13.5.2009 ale tento napadený rozsudek zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Poté obvodní soud pro Prahu 4 rozsudkem z 13.5.2011 rozhodl, že HPH je vlastníkem předmětných nemovitostí. Městský soud v Praze dne 4.4.2012 rozsudek prvostupňového soudu potvrdil a dovolání nepřipustil.

Victoria Security Printing, a.s., jejímž statutárním ředitelem je Pavel Matějka, přesto podala dovolání k Nejvyššímu soudu ČR.

Rozsudkem ze dne 27.11.2014, rozhodl Nejvyšší soud ČR, že Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. dubna 2012 a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4, ze dne 13. května 2011, kterým bylo přiznáno HPH vlastnické práva k nemovitostem zapsaným na LV 1619, na Praze 4, Ohradní 65 se ruší a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Následně pak Katastrální úřad pro Hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha, provedl vklad vlastnického práva k nemovitostem ve prospěch společnosti Victoria Security Printing, a.s. s tím, že právní účinky vkladu nastaly k 12.1.2015.

V odůvodnění rozsudku se Nejvyšší soud ČR, jako soud dovolací, vyjádřil v zásadě ke třem otázkám:

- Právu prodávajícího odstoupit od kupní smlouvy poté co byla postoupena pohledávka na zaplacení kupní ceny.
- K platnosti smlouvy o převodu majetku. Konstatoval, že není správné právní posouzení odvolacího soudu, podle něhož je smlouva o převodu majetku neplatným právním úkonem pouze proto, že likvidátor Ing. B. Vostrý při jejím uzavření porušil povinnosti při výkonu funkce, aniž odvolací soud posuzoval, zda úmyslem obou smluvních stran při uzavření smlouvy bylo dosáhnout výsledku, jenž odporuje zákonu nebo jej obchází.
- Platnosti oznámení o postoupení pohledávky.

Nejvyšší soud došel k závěru, že právní posouzení věci není správné, a proto rozsudek odvolacího soudu zrušil. Současně lakonicky a bez konkrétnějšího vysvětlení konstatoval, že důvody, pro které nemohlo obstát rozhodnutí odvolacího soudu, dopadají i na rozsudek prvního stupně, a proto zrušil i tento rozsudek a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

K rozhodnutí Nejvyššího soudu je možné konstatovat:

1. Rozsudek Nejvyššího soudu a jeho argumentaci je možné považovat za naprosto extrémní vybočení z procesní a funkční pozice toho soudu jako soudu dovolacího.
2. Jako překvapující se jeví neobvyklý aktivismus Nejvyššího soudu, který se ve své soudní praxi obecně vyjadřuje pouze k otázkám, jež mají zásadní právní význam a byly či nebyly v judikatuře Nejvyššího soudu řešeny. Nejvyšší soud, když připustil věc k řízení

nevysvětlil, čím je řešení právních otázek v této věci výjimečné a tudíž precedenční, přičemž otázky směřující až k nalézacímu soudu sám zformuloval a fakticky je sugestivně nasměroval k určitému konkrétnímu rozhodnutí ve věci samé.

3. Svým rozsudkem Nejvyšší soud celé procesní řízení uvádí po 11 letech do třetího řádného procesu, tedy potřetí formulovaného řešení právních otázek. Tím celý proces časově prodlužuje a prodlužuje tím vymáhání vlastnického práva a jeho ochranu. Opomíjí přitom skutečnost, že HPH je společnost v likvidaci, trestním jednáním pravomocně odsouzených B. Vostrého a V Koženého bylo poškozeno více jak 240 000 akcionářů HPH, kteří mají zájem na efektivním a zákonném ukončení věci.
4. Nejvyšší soud tím, že dovolací otázky prakticky sám zformuloval, ale zejména tím, že přehodnotil právní hodnocení věci samé nižších soudů a dokonce uložil směry dokazování směřující k opačnému rozhodnutí ve věci samé, se sám postavil do role soudu odvolacího, respektive „superodvolacího“.

Ústavní stížnost podaná HPH je vedena proti kasačnímu rozsudku dovolacího soudu, jež nedůvodně zatěžuje HPH novým a nepotřebným důkazním břemenem, přičemž jde o třetí opakovaný proces. HPH dosáhl řádnými právními prostředky úspěchu ve věci samé. Proto toto rozhodnutí dovolacího soudu ohrožuje ústavní zásady vymahatelnosti práva. Katastrální úřad vyznačil dne 4.2.2015 na LV 1619, na kterém jsou sporné nemovitosti vedeny, poznámku spornosti.